

1895

1939

ИЗНОСТЬ НА ДИМЯТЬ

Презъ последнитѣ три години, износътъ ни на грозде се е движилъ както следва:

Години	СОРТОВЕ			Вагони	Всичко въ тона
	Болгаръ въ тона	Димясть въ тона	Други сортове въ тона		
1936	15.571	9.694	792	4.666	26.057
1937	29.427	10.324	1.021	7.799	40.772
1938	55.159	7.628	1.951	12.003	64.738

Отъ това количество на нашия районъ се падатъ:

Години	СОРТОВЕ			Вагони	Всичко въ тона
	Болгаръ въ тона	Димясть въ тона	Други сортове въ тона		
1936	1.490	5.788	17	1.282	7.295
1937	6.780	8.502	27	2.877	15.309
1938	10.753	3.906	10	2.687	14.449

Отъ горнитѣ две таблици се вижда, че докато общиятъ износъ на грозде отъ България показва едно постоянно увеличение, както абсолютното, така и относителното участие на димята въ този износъ показва чувствително намаление. Така напримѣръ, презъ 1936 година, отъ всичко изнесени 26.057 тона грозде, изнесениятъ димясть възлиза на 8.694 тона, или 37%; презъ 1937 год. димясть представлява 25% отъ общия износъ, за да спадне презъ 1938 г. на 12%.

Това намаление въ износа на димята, безспорно, се отразява върху общото количество грозде, изнесено отъ района на камарата ни. Въпрѣки чувствителното увеличение въ износа на Болгаръ (1.490

ИНФОРМАЦИОННИ ИКОНОМИЧЕСКИ ИЗВЕСТИЯ на Варн. търг.-инд. камара

Год. X бр. 2.

Варна, 4 мартъ 1939

тона презъ 1936 г., 6.780 тона презъ 1937 год. и 10.753 тона презъ 1938 год.), презъ изтеклата година имаме едно намаление въ общия износъ на нашия районъ отъ 15.309 тона, на 14.449 тона, докато за сѫщото време общиятъ износъ на грозде отъ България показва едно увеличение отъ близо 60%. Особено проличава това намаление, ако се вземе подъ внимание относителното участие на износа на нашия районъ въ общия износъ на грозде отъ България изобщо. Така, износътъ отъ района на камарата ни представлява презъ 1936 год. 28% отъ общия износъ на грозде; презъ 1937 год. този процентъ се увеличава на 37%, за да спадне на 52% презъ 1928 год. Отъ друга страна, участието на димята въ износа на гроздето отъ района на камарата ни, показва сѫщо така чувствително намаление. Презъ 1936 год. димясть е заемалъ 79% отъ общата стойност на изнесеното грозде отъ нашия районъ. Презъ 1937 год. това участие се намалява на 55%, за да стигне презъ 1938 г. до 27%.

Главната причина за намалението на износа на димясть е, преди всичко, малката разлика — отъ 1 или 2 марки, която Германия — почти единственъ пазарь на димясть — опредѣля за двата сорта болгаръ и димясть. Това е причината, поради която димясть не се търси въ Германия. Отъ друга страна, пакъ благодарение на тази малка разлика, българските фирми — износителки предпочитатъ да изнасятъ предимно „Болгаръ“. Фактурирайки го по цената на димясть, въ нѣкои случаи нашиятъ износители сѫ имали смѣтка да го замѣнятъ съ Болгаръ.

Димясть се произвежда главно въ Северо-източна България, която се почти покрива съ района на камарата ни. Въ тази част на България, димясть е една

оть малкото по-трудовоинтензивни и доходности култури и служи, въ повечето случаи, като единственъ източникъ на доходи на производителитѣ, които, въ большинството си, сѫ собственици на дребни стопанства.

Въ желанието си да допринесе за единъ по-усиленъ износъ на димята, по който начинъ ще се подпомогнатъ дребните стопанства, като имъ се даде да реализиратъ единъ по-чувствителенъ доходъ оть лозарството, камарата ни, съ писмено изложение, настоя предъ Експортния институтъ, при преговорите си съ Германия да иска, щото разликата въ цените между болгара и димята да бѫде поне 4 РМ. При това положение, цената на болгара ще остане сѫщата, а на димята ще се намали съ 2 РМ. Въпрѣки това, обаче, димята ще може да реализира една цена оть 3—3,50 лв. на килограмъ. Отъ друга страна, Експортниятъ институтъ, предлагайки това намаление за цената на димята, ще може да настоява за повишението цената на болгара съ 1 РМ., безъ това увеличение да даде нѣкакво отражение върху глобалната сума, която Германия отпуска за вноса на грозде.

За да може пъкъ да се осигури търсениято и пласментъта на димята въ Германия, ще трѣбва да се иска, при опредѣляне контингента за вноса въ Германия (който врочемъ е опредѣленъ на 10.000 вагона), да се предвиди, щото 30% да бѫде димята.

Становището на камарата ни по този въпросъ е възприето и отъ Земедѣлската камара въ Шуменъ, която, отъ своя страна, е направила подобни постъпки предъ надлежните власти.

ИКОНОМИЗИРАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

К. Клаевъ.

Стопанисването, рационализирането и икономизирането сѫ оть голѣмо значение за производството. Постоянниятъ стремежъ на производствените предприятия трѣбва да бѫде отправенъ по възможностъ къмъ най-рационалното използвуване на производствените срѣдства, къмъ добро стопанисване и икономизиране. Тоя стремежъ, трѣбва да призаемъ, у насъ е твърде слабъ. Всѣка производствена организация би трѣбвало да се ръководи оть идеалния типъ, при който всички производствени сили се използвуватъ по най-стопански начинъ. Срѣдства-

та, които сѫ въ състояние да приближаватъ предприятието къмъ идеалния типъ, сѫ тия на стопанисването, рационализацията и икономизирането. Тѣ се прилагатъ, за да може да се работи по-стопански, по-рационално и по-икономично.

Мѣрките за икономизиране на предприятието могатъ да засѣгнатъ цѣлата работа отдельни етапи оть нея или пъкъ изразходването. Когато икономизирането на производственото предприятие цели да повиши дееспособността и резултата на предприятието, безъ да се намаляватъ или увеличаватъ костуемите разноски, тогава имаме интензивиране на производството. Налага ли се, обаче, намалението на костуемите разноски, при запазване на производството на едно и сѫщо ниво, тогава икономизирането обхваща само костуемите разноски (изразходването на предприятието), като се стреми, при намалени такива, да постигне сѫщите производствени резултати. Въ такъвъ случай говоримъ за спестяване на костуемите разноски. Интензивиране на производството и спестяването на костуемите разноски сѫ явления, причинени оть една и сѫща мѣрка: икономизиране на производственото предприятие. Тукъ трѣбва да забележимъ, че мѣрките за стопанисване, рационализиране и икономизиране, въпрѣки сѫществуващи различия, на практика не могатъ да бѫдатъ строго разграничени и често се покриватъ една съ друга.

Подъ икономизиране трѣбва да се разбираятъ мѣрките, благодарение на които въ едно сѫществуващо производствено предприятие, съ дадени ерѣдства, се цели да се постигне единъ по-голѣмъ резултатъ или пъкъ сѫщия резултатъ, съ по-малко срѣдства. Споредъ това, давли икономизирането засѣга вътрешната организация и животъ на предприятието или неговите действия и отношения на вънъ—спрямо други предприятия, можемъ да направимъ следните разграничения:

1. Икономизиране на производството:
 - а) по отношение на персонала (изборъ, образование, грижи и др.);
 - б) по отношение на материала (целесъобразно използвуване, пестене, подобряване и др.);
 - в) по отношение на работата (изчерпателно и точно проучване на трудовия процесъ, употреба на инструменти и машини, контрола, комбиниране и др.).
2. Икономизиране на отношенията:
 - а) доставки (точно сравнение и опознаване на възможностите за доставка и др.);

б) пласментъ (спечелване на пазара, разширение, приспособяване и др.).

Както се вижда от по-горната систематика, при икономизиране на производството, стопански погледнато, могат да бждат по-добре преустроени: персонала материала и работата.

Мъркитъ за най-доброто използване на персонала обхваща главно изборът на такъвът, чрезъ съответни методи, образование-изучаване и въвеждане въ предприятието, добри грижи и задоволяване.

Едно стопански оправдано използване на материала се постига съ добро гдедане и усъвършенствуване. Материалитъ и инструментитъ могат да бждат подобрени по форма и качество и даже уеднаквени, съ огледъ на производствената организация.

Икономизирането на работата изисква на първо място едно точно и подробно изследване на производствения процесът. Едно такова проучване може да послужи като основа за въвеждането на машинизирани помощи сръдства и за правилното преустройване на работните етапи. Резултатът от икономизирането на работата зависи, въ края на краишата, въ голъма степень отъ охотата, съ която работникът работи и която е толкова по-голъма, колкото работникът изобщо е по-добре задоволенъ. Освенъ материалното задоволяване на работника, важно е и идеалното — уважението къмъ труда, правилно оценяване на извършената работа и даване възможност за прогресъ.

При икономизиране на отношенията, които дадено производствено предприятие поддържа съ други предприятия, имаме икономизиране на доставките и икономизиране на пласмента.

Покупката, замъната и всички други начини за доставка на сирови материали, стоки, производствени сръдства и т. н., съ въпросъ на намиране и използване на възможностите. Поради тая причина, икономизирането на доставките се състои въ опознаване и сравняване на всички възможности при покупката и въ най-целесъобразния изборъ.

За пласмента тръбва да кажемъ, че той се подава на икономизиране по-добре отъ доставките. Тукъ икономизирането засъга: откриване пътъ на пласмента, техника на пласирането и приспособяване на продукта къмъ пазара. Въ тая област се открива голъмо поле за работа, както по отношение на пропагандата (рекламата), която също спада къмъ тая област, така и по отношение на самиятъ

произведения, т. е. тяхното приспособяване къмъ изискванията на пазара.

Стопанската практика е открила многообразни сръдства и пътища за постигане целите на едно добро стопанисване. Обикновено тъжките изпробвани въ отдельни случаи и следът това се препоръчват за общо приложение. Разните методи на организация, системите за преустройство на производствения процесъ и др., спадатъ къмъ тяхъ. Резултатът отъ тяхъ обаче е частиченъ. Икономизирането представлява съвокупната систематика на всички тия организационни елементи и е единъ постояненъ стремежъ къмъ новото. То изисква способност къмъ правилна теоретическа мисъль. Лицата, които съдоварени съ провеждането, тръбва да виждатъ ясно предъ себе си всички възможни подобрения, да ги сравняватъ и избиратъ, преди да съ на лице практическите резултати отъ тяхъ. Една неправилна преценка или неизползвана възможност може да има тежки последствия. Поради това, за практиката има голъмо значение системното теоретично разглеждане на проблема за икономизирането. При еднакви условия, въ конкуренцията ще е по-силно онова предприятие, което е успѣло да си послужи най-добре съ методите на икономизирането.

Индустриаленъ отдель

На 6 мартъ 1939 год., 3 часа следъ обядъ, въ София, ще заседава Индустритния съветъ, при следния дневенъ редъ:

1. Минималенъ размѣръ на заведенията за производство на консерви;
2. Минималенъ размѣръ на мелничните инсталации за царевични брашна;
3. Допустимостта да се премине къмъ мелене на пшенични и ржени брашна отъ мелница, които съ мѣли само царевични брашна и ярми, при наличността на обявената пресеченост въ мелничарството.

Занаятчийски отдель

Служебни опущения

При издаването на занаятчийско-ученическите книжки и при завърките имъ, занаятчийските сдружения допускатъ често голъми и най-различни опущения, които създаватъ много разправии и излиши преписки между камарата, прите-

жателитъ на книжките и самите сдружения и които, от друга страна, могат да носят опасни последствия и за ръководните тела на сдруженията.

Като най-често допускани опущения могат да бъдат отбелязани, напримеръ, Случайтъ, когато председателтъ и секретарът на дадено занаятчийско сдружение поставят подписите си на надлежното място въ книжката, подкрепяйки ги съ печата, безъ, обаче, да съ провърли предварително и вписали на съответното място данните, които завъряватъ. Едни такива пропуски от страна на сдружението, могат да го злопоставятъ въ последствие, тъй като тъ наистина даватъ възможност на притежателя на книжката да си впише толкова стажъ, колкото му е необходимъ и колкото му е далъ майсторът. Не липсватъ, обаче, случаи, когато майсторът се оказва благосклоненъ къмъ занаятчийския си ученикъ и му подписва и завърява повече стажъ, отколкото ученикът е придобилъ при него.

Сръщатъ се и завърки, надлежно оформени отъ сдруженията, безъ майсторът да се е подписалъ на надлежното място въ книжката.

Чести съ случатъ, когато завърките на сдруженията не съ облепени съ марка за фондъ „Занаятчийски пенсии“, поради което книжките се връщатъ на притежателите имъ, за надлежно облепване. Съ това се губи време, пропускатъ се фатални срокове и се създаватъ излишни негодувания отъ страна на занаятчийските ученици спрямо организациите.

Необходимо е, сдруженията да бъдатъ по- внимателни и при завъряването на книжките да не допускатъ подобни опущения.

Т. Ст.

Кой има право да върши клането въ кланиците

Едно удачно разрешение на този въпросъ

Въ много градове на страната ни, общините съ построили модерни кланични сгради. Нѣкои общини, безъ да държатъ смѣтка за разпорежданятията на Закона за занаятчите, въложиха извършването на клането на Работнически колячески за други, а другаде, въроятно съ огледъ да получатъ по-големи доходи за себе си, назначиха свой персоналъ за тая цель, т. е. създадоха, така нареченото „общинизиране на клането“.

Общината въ гр. Бургасъ, презъ минулата година, бѣ въвела втория начинъ

за клане на добитъкъ, който начинъ, обаче, се е указалъ неизгоденъ както за общината, така и за месарите, собственици на магазини. Интересите на последните съ били чувствително застрашени, защото общината е почнала да назначава за колячи дори и лица, лишени отъ всъкаква подготовка.

Това положение, споредъ сведенията, които се получиха въ камарата отъ Бургаската търг.-индустриална камара, е било коригирано, като клането на добитъка вече е отдалено на Производителната месарска занаятчийска кооперация „Св. Архангел Михаилъ“, гр. Бургасъ. По такъвъ начинъ, въ гр. Бургасъ е спазенъ Закона за занаятчите и съ защитени интересите на общината и на месарите, собственици на магазини.

Камарата, съ отдѣлно изложение, настоя предъ Министерството на търговията, промишлеността и труда, да направи потребното, за да се спази Закона за занаятчите, при упражняването на месарския занаят и въ другите градове на страната ни.

Л. Ж.

ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ОТДѢЛЪ

ВЪНШНИ ПАЗАРИ

Англия

Намаление митата на нѣкои стоки. На 17 ноември 1938 год. е билъ сключенъ търговски договоръ между Съединените щати, отъ една страна, и Англия и Канада, отъ друга. Договорът е въ сила отъ 1 януари 1939 год. и има валидностъ три години.

По силата на нашия търговски договоръ съ Англия, сключенъ на базата на клаузата за най-благоприятстваната нация, отъ направените отстъпки отъ Англия на Съединените щати ще се ползува и България. Въ връзка съ това по-долу даваме намалените мита, засъгахи нашия износъ:

- Пшеница — безъ мито;
- Царевица, освенъ бѣлата — безъ мито;
- Беконъ и шунка — безъ мито;
- Месо свинско, замръзено — безъ мито;
- Езици свински, пригответи въ херметически затворени съдове — 10% въ стойността;
- Ябълки (внесени отъ 16.VIII до 15.IV) — шил. 3/0 за единъ центнеръ, 50,8 кгр.;
- Пулпове отъ плодове — безъ мито;
- Ябълки и круши сушени — шил. 7/0 за 1 центнеръ;
- Сливи и кайсии сушени — шил. 10/6 за 1 центнеръ;
- Медъ — шил. 5/0 за 1 центнеръ;

Свинска масъ — безъ мито;
 Доматенъ сосъ, въ херм. затворени саждове
 — 10% въ стойността;
 Тютюнъ на листа:
 1. Съ съдържание 10% и по-вече влага — 7/5/-
 шил. на либра*);
 2. Съ по-малко отъ 10% влага — 8/2/- на либрат*

Кожи дивечови, сурови — безъ мито;
 Кожи сурови — безъ мито.

Германия

Български вина на хамбургския пазаръ (рапортъ отъ 15. II.). Търсено то все още остава незадоволено. Търсятъ се предимно: червени вина за консумация, съ алкохолно съдържание около 11 до 12%; червени купажни вина съ 14 до 15° алкохоль и най-малко 28 грама свободна отъ захаръ суха консистенция; бѣли десертни вина съ 10% захаръ и 18° алкохоль.

Поради слабата германска реколта и високите цени на испанските и южно-американски вина, които обикновено се внасятъ въ Германия въ големи количества, интересът къмъ българските вина бил много повишенъ. Изпратените въ България представители на хамбургски фирми дали благоприятно мнение, благодарение на което се очаква да се пласиратъ безъ затруднение около 1 до 1 и 1/2 милиона литри български вина. Съществувало даже известно надпреварване между хамбургските и южно-германски фирми, които направили постъпки да запазятъ за себе си вноса отъ България.

Сезонътъ на червените вина бил главно презъ зимата и пролѣтта. Съ огледъ на това, трѣбвало да се пристъпи по-бързо къмъ започване износа. Иначе, търсено щѣло да намалѣе и евентуалниятъ пласментъ щѣль да се извърши при по-неблагоприятни условия.

Българските червени вина се предлагали по 26 РМ, а бѣлите — по 20 до 22 РМ фобъ българско пристанище, безъ бѣчвата. Испанските вина били значително по-скъпи и получавали срѣдно 29 РМ фобъ, съ бѣчвата. Португалските червени вина — 11°, се предлагали по 14 РМ за хектолитъръ, сифъ Хамбургъ, вкл. бѣчвата.

Гърция

Свидетелства за производъ. Съ вербалнаnota отъ 9.II. т. г. Гръцката легация е съобщила на Министерството на външните работи и изповѣданията, че

* Проферициални мита. Съществуващата разлика между проферициалните мита се консолидира.

въ Гърция удостовѣренията за произходъ ще се издаватъ отъ следните власти: 1. митническите власти; 2. гръцките свободни зони въ Пирея и Солунъ; 3. търговско-индустриалните камари; 4. индустрините експортни къщи, при условие че удостовѣренията имъ ще бѫдатъ легализирани отъ официалната власть или нѣкоя търговско-индустриална камара; 5. бюрата за покровителство на гръцкия тютюнъ — специално за изнасяните тютюни, безъ тази компетенция да бѫде изключителна.

Пазарътъ отъ 14. до 20. II.

Пшеница — липсватъ сдѣлки.

Царевица — отбелязва ново спадане: „чикуантино“ — отъ 107 на 103 шил. за тонъ, сифъ Пирея, а „гамфокъ“ — отъ 103 на 100. Обезмитената стока запазила твърди цени: „чикуантино“ — 4,70 драхми оката, а „гамфокъ“ — 4,60.

Ечемикъ — цената на ромънската стока е запазена на около 97 шил. за тонъ, сифъ Пирея. На свободното тържище е отбелязано известно спадане.

Овесъ — цените се затвърдили. Македонска стока се котирала по 5,90 драхми оката, критска — 6,10 и епирска — 6.

Маслинено масло — били получени разрешения за износъ въ Италия, по клиринга между дветъ държави, по цени: 605 ит. лири за 100 кгр. рафинирано масло, при връщане на буретата, или 625 ит. лири при бурета грatisъ; за масло съ 5% киселини — 545 ит. лири за 100 кгр., съ връщане на буретата и 570 лири при бурета грatisъ.

Цените на експортната стока възлизатъ на около 30 драхми за ока фобъ. На тържището въ Пирея, първокачествената стока се предлага по 32—33 драхми оката; II-качествената — по 31-32 др., а третокачествената — по 30—31 драхми.

Разширение забраната на вноса на продукти отъ животински производъ. Съ вербалнаnota № 2673/G/4 отъ 6 того, Гръцкото министерство на външните работи е уведомило Българската царска легация въ Атина, че забраната да се внасятъ въ Гърция продукти отъ животински производъ (освенъ прѣсно мясо), идящи отъ Софийската и Врачанска област, поради прехвърлянето на автозната треска и въ Плѣвенската област, е била разпространяна и върху последната.

Египетъ

Дървени вжгища. Въ началото на м. февруари цените се повишили отъ 4 лири и 10 шиллинга, на 4 лири и 15 шиллинга — за тонъ сифъ.

Дрънови пръчки. Поради сезонни причини, довозът на дрънови пръчки биль преустановен за известно време. Поради качеството на стоката, максималната цена, която е могла да получи последната пратка, се определя на 12 лири хилдята, и то ако се позволи на купувача да подбере по-дебелитѣ; тъкните ще намърятъ цена отъ 10 до 11 лири хилдята.

Едъръ рогатъ добитъкъ. Отъ м. април 1938 г. до началото на настоящата година, въ Египетъ не е внесенъ нашъ едъръ рогатъ добитъкъ. Споредъ съобщенията на търговския съветникъ на Експортния институтъ въ Александрия, на 19 януари т. г. сѫ били внесени случайно 199 глави — Египетските власти разрешили да се приеме предназначена за Палестина пратка отъ 199 глави, недопустната тамъ поради зараза отъ шапъ. На 5 февруари пристигнала направо втора пратка отъ 75 глави.

Първите 199 глави намъртили цена 50 шилинга за 100 оки живо тегло, сифъ. Тази цена е твърде благоприятна, но била получена поради това, че стоката била пласирана вън надвечерието на „Курбанъ байрамъ“ и на второ място, поради това, че добитъкът биль добре угоенъ. Втората пратка от 75 глави била пласирана по 46 до 48 шилинга стотѣхъ оки. Тукъ повлияло и обстоятелството, че добитъкът биль по-малко угоенъ, а отъ друга страна, защото партидата била заварена въ оборите отъ една ромънска пратка. Ромънскиятъ добитъкъ билъ предварително угоенъ за изнъсть, а не направо събранъ и товаренъ.

Италия

Свидетелства за произходъ. Италианската легация въ София е уведомила Министерството на външните работи и изповеданията, че така наречените „*Consigli Provinciali delle Corporazioni*“, както и съответните имъ служби — *Uffici Provinciali delle Corporazioni*“, съ променили наименованietо си както следва: *Consigli e Offici Provinciali delle Corporazioni*“. Последнитѣ били опълномощени да издават свидетелства за произходъ.

Забрана на износа на синъ ка-

мъкъ. Съ декретъ, обнародвень въ ита-
лянския Държавенъ вестникъ № 32 отъ
8. II. т. г., е забранень износьть на синъ
камъкъ. Като изключение, износьть на
синъ камъкъ ще се допуска само съ съ-
гласието на Министерствто на стокооб-
мѣната и плащанията, следъ съответно
искане отъ износителя.

Съединениетъ шати

Намаление митата на иѣкои стоки. Въ договора, сключенъ на 17 ноември 1938 г. между Съединените щати, отъ една страна и Англия и Канада отъ друга, се предвиждат известни намаления въ митническата тарифа на Съединените щати по отношение на вноса отъ Англия и Канада, които, поради договорните ни отношения съ Шатите, почиващи на клаузата на най-благоприятствуваната нация, ще ползватъ и насъ. Подолу давамъ сведения за иѣкои отъ намалените мита, доколкото сѫ отъ интересъ за нашия износъ:

1116 в Ориенталски килими — фабрични,
40% в/ стойността

1530 с Мешинни сахтиянн 10% в/стойността;
703 Беконъ, шунка, плешки и др., свинско
месо, приготвено или консервирано, опаковано
въ херм. затворени съдове—2 цента за 1 либра;

706 Дробъ, езици, сърдца и др. животин-
ски части за ядене — прѣсни, охладени или
замръзнати—3 цента за 1 либра но не по-малко-
от 15% върху стойността.

Швеция

Вносни мита на нѣкои стоки, представляващи интересъ за нашия износъ:

М. сг. на 100 кгр.

Кожухчета, съвршено готови за употребление, отъ нещавена кожа на външната или отъ вътрешната страна:

316—1 А. Направени съ подплата, съ-
държаща коприна крони 1000—
316—1 Б. Направени съ подплата, безъ
коприна крони 900—

**Бродирани тишлайфери, по-
кривки и пр.**

Облагатъ се съз митото на материята, отъ която сѫ направени, съ добавъчно мито, съответно на изработката;

477/587 Съ изкуствена коприна—основно мито 1500 крони и 50% добавъчно мито, или всичко крони 2250—

478/587 Отъ естествена коприна—основно мито 2000 крони и 50% добавъчно мито, или всичко крони 3000.—

480/587 Полукопрнина—основно мито 1000
крони и 50% добавъчно мито,
или всичко крони 1500—

Бродирани рокли и блузи:
477/602 Огъ изкуствена коприна—основно

Държавенъ вестникъ

	мито 1500 крони и 150% добавъчно мито, или всичко крони 3750—
477/602	Отъ естествена коприна—основно мито 2000 крони и 150% добавъчно мито, или всичко крони 5000—
478/602	Отъ полукоприна—основно мито 1000 крони и 150% добавъчно мито, или всичко крони 2500—
485/605	Отъ вълна—основно мито 225 крони и 385% добавъчно мито, съдържание коприна във конците, подплатата, ресните и пр., кр. 1091.25
485/607	Отъ вълна, съ бродерии шити съ конци, които не съдържатъ коприна—основно мито 225 крони и 225% добавъчно мито, или всичко крони 888.75
	Пирографирани дърводълски произведения:
347	Байцвани, боядисани, лакирани и украсени по подобенъ начинъ върху повърхността, изработени отъ чамъ и боръ, крони 10—
349	Позлатени, посребрени, бронзиранни, полирани или никрустирани, както и изработени отъ друго дърво, освенъ отъ чамово или боръ, крони 60—
	Произведения отъ глина:
	Фаянови и порцеланови произведения, главно за украса:
691	Отъ неистински порцеланъ (фаянсъ), крони 30—
692	Въ връзка съ други неблагородни метали, освенъ съ желтъзо, кр. 60—
695/a	Отъ неистински порцеланъ — фаянсъ, между тъзи и разни грънчарски произведения, керамика, нахелови плочки за печки, бъли или едноцветни за домакинско употребление, крони 20—
695/a	За друго употребление 10—
	Боядисани съ две или повече бои, или позлатени, посребрени или по другъ начинъ украсени, за домакинско употребление, крони 25—
696	За друго употребление 16—
	Килими:
464	Съдържащи коприна: Изработени като кадифе, тъкани невързвани килими отчасти или изцѣло отъ вълна или други животински косми, крони 2000—
465	Съ най-много 250 възли на 1 пологоненъ метъръ, крони 250—
467/1	Съ повече отъ 250 възли и най-много 450 възли на единъ пологоненъ метъръ, крони 350—
467/2	Съ повече отъ 450 възли на 1 пологоненъ метъръ, крони 600—
468	Килими тъкани невързвани: Тъсни килими за въжетки, продавани на метъръ, крони 75—
469	Широки килими, продавани на парче, крони 100—

При всички горензброени случаи, се обимства действителното нетно тегло.

Бр. 42 — Постановление № 259 на Министерския съветъ. Одобрява се решението, относно трудовиятъ условия и минималните наднаци на работниците печатари въ цѣлата страна. Подробности въ държавенъ вестникъ.

Бр. 43 — Указъ № 2, съ който се утвърждава решението му отъ 15 септември 1938 г., протоколъ № 124, относно разрешението да се събере убитото отъ градушка грозде отъ реколта 1932 г. и се приготви на материалъ за варене ракия, който да се освободи отъ заплащане на акциза. Подробности въ държавенъ вестникъ.

Бр. 45 — Окръжно II-39-3172 на Дирекцията на търговията и промишлеността, относно вноса на отдѣлните видове растителни влакна и предивни издѣлия отъ тяхъ:

1. Отдѣлението за индустрия ще издава разрешения за внось, безъ да внася въ комисията всъкъ отдѣлно искане, за следните артикули: конопени прежди — специални за производство на маркучи, отъ № 10 нагоре, на заведения, които произвеждатъ маркучи; конопено плетено гролейно вжже — само за доставки на трамвайнъ; ленъ суровъ (влакно) — само при условията на заповѣдъ № 2730/1938 г., Д. в, бр. 213 отъ 24.IX.1938 г.; ленени прежди за тъкачество — при същите условия; ленени прежди за обущарство и саракчество — само четворки и нагоре, навосьчени, полирани; ленени конци за шевъ, за обущарство и саракчество; ленени конци, като машинни части — само за съответните индустритални заведения; юта сурова — а) за производство на смъсени конопено-ютени прежди и б) за производство на ютени прежди за тъкане на експортенъ амбалажъ; ютени амбалажи (чували, зебла и върви) за експортъ на беконъ — само на еспортьоритъ; манилови вжже и върви — за риболовъ и корабоплаване; рамиени конци и прежди — за обущарство и саракчество; рафия, за учебни цели — само за учебни заведения, въ ограничени количества; рафия, като мостри за доставки — само на фирми, имащи право да внасятъ.

2. Комисията ще взема отдѣлно решение за всъки отдѣленъ случай, по отношение на следните артикули: конопени

прежди за тъкачество — само за тъкачици; рафия за лозарство — по годишно разпределение, направено въ началото на м. декемврий за следващата година, общо до 450.000 кгр., само на търговци, които вече съж внасяли рафия. Неизползваният до 1 април на следващата година разрешения могат да се преразпределат допълнително; конци, върви шнурое от манила, сисаль и др. материали (изключая конопените и ленените), като машинни части и принадлежности — само за заведения съответни машини.

3. Няма да се допускат за вносът: конопът сировът (влакно); конопени прежди за всички цели, освен за изработване маркучи и за тъкачество; конопени конци всичкави, вкл. и за канцеларски нужди и за риболовът; конопени шнурое всичкави, вкл. и като машинни части и принадлежности (нищелки и пр.), както и за риболова; манила сирова; манилови вжажа и върви, вкл. и за споновързачки, за багажни мрежи въ пътническия вагони, за рогозки градинарски, но изключая тия за риболовът и корабоплаване; сисаль сировът; сисалови вжажа и върви за всичкави нужди (споновързачки, риболовът, корабоплаване).

4. Не се изисква разрешение за вноса на следните материали: кокосови прежди и влакна за изработка на изтритвалки; растителни влакна (фибри) за изработка на четки; морска тръба за тапицеровка; плетки за дамски щапки от слепени рамиени влакна.

5. При вноса на разрешението материали ще се допуска единъ толерансъ въ теглото до 5%.

ВАРНЕНСКА МЕЖДУНАРОДНА ИЗЛОЖБА

На 1 мартъ вечеръта потегли отъ Варна една група отъ 10 души български занаятчии, за да посети Германия и специално Лайпцигския панаиръ. Лицата, образуващи тая група, съ получили парична награда отъ управата на Варнен. международна изложба, като изложители отъ VII-та изложба, за да посетят най-голямия европейски панаиръ отъ който да могат да извлѣкват поука, която да имъ биде отъ полза за усъвършенстването на занаятите имъ. Водачите на тая група съ директорът на Варненския панаиръ и архитекта на същия.

Печатница „Войниковъ“ — Варна
Телефонъ № 26-82

Търсене и предлагане

Ramirez & Co Limitada — Rua Augusta, 27 2E Lisboa — желае да влѣзе въ връзка вносители на солени и консервирана риби за пласиране на португалски сардели и аншюа (консервирана, пресована или въ саламура).

Sr. Alberto Soares Ribeiro — Rua Aurea, 100 — 3 D—Lisboa — също.

A. Pecaria — Limitada Cais do Gas — Cipro F. Lisboa — също.

Инж. Карелъ Франтишънъ Шквара. ул. Пилзенска 175 — Прага 16, се интересува отъ фирмии-износителки на конопени и ленени кълчища (къдрели).
Фирмите:

1. Ios. Oppelt, Praha I, Staromestske námest 6.

2. Vinni Sklepy Hostinskych, Praha XII, Fosova ul. 23.

3. Tauber a Fishxe A. S., Praha — Vysočany, Hsvlicka 5.

4. Tesarik, a Pavela, Praha XII, Budeceska 41-va н.

5. Veekonákipni Spol. druzstev, Praha II, Tesnov 3 н.
се интересува отъ български вина и, желаятъ да получатъ мости.

Alfred Veldung Nachf.—Bad Godesberg — се интересува отъ всички видове етерични масла, съ изключение на розово масло.

Gebr. Pumplun & Co — Wuppertal—Elberfeld — желае да влѣзе въ връзка съ износители на пухъ и перущина.

R. & R. Farès, 4 rue Mosquée Attarine — Alexandria (Egypte), се интересува отъ бълг. копринени платове.

Ernesto Lempferi, via XXII Marzo № 730 — Venezia — желае да влѣзе въ връзка съ износители на зърнени храни, фасуль, леща, грахъ и пр.

Mathew Smith & Co, 973 Market St. — San Francisco, желае да влѣзе въ връзка съ българска фирма, производителка на пирографични и др. изделия.

Richard Steudel — Las Palmas, str. Máriana Pineda, 3, търси да влѣзе въ връзка съ фирмии износителки на зърнени храни, фасуль, леща, грахъ и пр.